

כ"ג תמוז ה'תשע"ח 6.7.18

מגזין מס' 484

ערב שבת פרשת פינחס/מברכים מנחם אב

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

החייב כספך

'לקחת אחריות' על פי פנימיות התורה

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

התבגרות פנימית אמיתית תובעת לקיחת אחריות על החיים שלנו, והשתדלותנו בזה מגלה בדרך ממילא את היחודי וחד פעמי שבנו! אלא שהחתייה הכנה אל ה'אני האמיתי' שבתוכנו מחייבת בעיקר את האומץ להתפקח... זהו תהליך (שמעורבות בו תחושות סותרות מן הקצה אל הקצה - צער וכאב לצד שמחה והתעלות) של צמיחה מחיל אל חיל שאינו מסתיים לעולם, ונמשך כל החיים: באופן בלתי נמנע, מצד אהבת עצמנו הטבעית, כרוכה ההתפקחות במשברים וייסורי נפש (וגוף) מכאיבים מאד... אבל מצד שני, כיון שמדובר בעצם ב'מלחמת העצמאות' שלנו (במהלכה לומדים אנו אט אט לעמוד על רגלינו שלנו), הרי שהשמחה העצומה שממלאת אותנו מצד קניית חירותנו, מאפילה על ה'מחיר' היקר והכבד שלכאורה שילמנו! וכבר אמרו חכמינו "העיקר - לא לפחד כלל". עלינו לבחור בחיים! ואין לנו מה להפסיד, כי אם רק להרוויח! כי כשאני בוחר בחיים, הרי יוצר אני בזה במו ידיי, כאן ועכשיו, תופעה מדהימה ומופלאה: אדם 'לא מושלם' ומלא פגמים כמוני מעמיד עצמו על דרך ומגמה חיוביים המובילים להחלמה ובריאות נפשית!...

לוח שיטורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

שימו לב: שיעור חדש ברמת גן בימי שני - פרטים בעמוד הבא.

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

תניא

תורת הנפש היהודית

המסע המופלא פנימה

סדנא עיונית ומעשית עם הרב

יאיר כלב

חברים * מוסיקה * נשמה

ביאליק 18 רמת גן	שק"ל	20:30
---------------------	------	-------

לגברים ונשים * כניסה: 35 ש"ח

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש מנחם אב

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת פינחס, מכריזים: המולד יהיה ביום שישי, שעה 6:49, ו-8 חלקים. ראש חודש אב ביום שישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידי, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומיחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"
מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא ידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

להלן הימים המיוחדים שבחודש מנחם אב, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

ט"ו באב - נוהגים בו מקצת יום טוב, זכר לארועים משמחים שאירעו ביום זה במהלך הדורות לישראל.

כ' באב - יום הסתלקות המקובל הרב החסיד לוי יצחק שניאורסון זכר צדיק לברכה, אביו של הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו.

א' באב - יום הסתלקות אהרן הכהן.

ה' באב - יום הסתלקות האר"י ז"ל.

ט' באב - יום צום ותענית. זכר לחורבנם של שני בתי המקדש (בית ראשון ובית שני).

תכנית המקדש השלישי

הקרוב, ומצד שני היתה יורדת אש מן השמים. יש כאן יסוד חשוב: האדם צריך לעשות את המוטל עליו, ואז מוסיף הקב"ה את השלימות העליונה מן השמים. בבית המקדש השלישי יגיע השילוב הזה לשיא שלימותו, עד שיתבטא גם בעצם בניינו של הבית.

העולם הזדכך

דבר זה נעוץ במהותו של הבית השלישי ובייחודו לעומת שני בתי המקדש שקדמו לו. בבית המקדש הראשון היה יתרון גדול, בקדושה שיורדת מלמעלה, אולם העולם עצמו טרם היה כלי מוכן לגילויים כה נעלים. בבית המקדש השני היה מצב הפוך: היתה הזדככות גדולה מלמטה, שכן בוניו היו בדרגת בעלי תשובה, אולם הקדושה שהאירה בו לא הייתה בדרגה כה גבוהה (ולכן חסרו בו חמשת הדברים שמבטאים את גילוי הקדושה). ייחודו של בית המקדש השלישי הוא, שבו תתמזג השלימות של שני הצדדים – גם הקדושה שבאה מלמעלה וגם ההזדככות של העולם התחתון.

בית המקדש השלישי ייבנה לאחר תקופת הגלות הארוכה והקשה, שבה עבר העולם תהליך עמוק של זיכוך פנימי. במשך שנות הגלות נבחנו ונצרפו כל רבדיה של המציאות, עד התחתונים ביותר. דורות של יהודים קידשו וזיככו את העולם כולו והכשירו אותו להיות כלי לגילויי הקדושה העליונים ביותר. עתה יכול להתרחש השילוב המלא בין שלימות הזיכוך שבא מלמטה לבין שלימות הגילוי האלוקי שבא מלמעלה.

דבר זה יתבטא בבניין המשולב של בית המקדש השלישי.

מצד אחד הוא ייבנה בידי אדם, כחלק ממצות "ועשו לי מקדש", ומצד שני הוא ירד באש מלמעלה. מצד אחד הוא ייבנה על פי מתכונת בית המקדש השני, ומצד שני ישתלבו בו מלמעלה הדברים ה"סתומים" שמפורטים ביחזקאל. בכך מתבטאת השלימות המשולבת של הבית השלישי, שייבנה במהרה בימינו.

בספר יחזקאל מופיע תיאור מדוקדק של בית המקדש, שלדברי המפרשים, זהו בית המקדש השלישי. שם (בפרקים מ-מג) מפורטת נבואה, שבה גילה הקב"ה את "צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורותיו". הבית המתואר שם שונה מבית המקדש הראשון והשני, אולם בלתי אפשרי לתרגם את הדברים לתכנית אדריכלית מעשית, שכן דברים רבים אינם מובנים, והמפרשים מגדירים אותם "סתומים". הרמב"ם (הלכות בית הבחירה פרק א, הלכה ד) אומר: "בניין העתיד להיבנות, אף על פי שהוא כתוב ביחזקאל, אינו מפורש ומבואר".

במקביל עומדת לפנינו מסכת מידות, שבה מפורטות מידותיו של בית המקדש השני. הרמב"ם, בפירוש המשניות, אומר, שכאשר יגיע הזמן לבנות את בית המקדש השלישי, הוא ייבנה על בסיס המידות שבמסכת זו. אלא שאז "יזכנו הא-ל יתברך ויגלה עינינו להבין הסתום ביחזקאל... שעל ידי הסיפור הזה של בית שני, אנו יכולים לדרוש ולהבין בבניינא דיחזקאל" (לשון ה'תוספות יום טוב' בהקדמתו למסכת מידות).

מעשי אדם ומעשי שמים

הסבר הענין קשור בסתירה הידועה שמופיעה בדברי חז"ל בשאלה, מי יבנה את בית המקדש השלישי. בכמה מקומות נאמר שירד מן השמים, ובמקומות אחרים נאמר שייבנה בידי אדם (המלך המשיח). אחד ההסברים לכך הוא, שבבניין בית המקדש השלישי יהיה שילוב של מעשי אדם ומעשי שמים: תחילת בניינו תהיה על ידי אדם, ולתוך הבניין הזה ירדו דברים מן השמים.

כך יתבצע גם השילוב בין תיאור המקדש במסכת מידות לבין תיאורו בספר יחזקאל: הבניין שיעשה בידי אדם יהיה על פי מסכת מידות, ולתוך הבניין הזה ירדו אותם חלקים "סתומים" שמתוארים ביחזקאל.

שילוב דומה היה קיים בבית המקדש בענין הקרבנות. מצד אחד נצטוו הכהנים להביא אש לצורך הקרבת

הסיפור השבועי

חלום במחנה

מיוסר ומעונה הובל אלחנן אייבשיץ מהעיר לודז' עם חבריו, בערב יום הכיפורים ת"ש, למחנה הריכוז נירנבורג. הם נדחקו בצפיפות לא אנושית בקרונות בקר, ועם בואם, מעונים ותשושים, נהפכו לאסירים חסרי זכויות.

הגרמנים, ברוב שטניותם, התעללו באסירים והשמיעו באוזניהם תיאורי זוועה על הצפוי להם, בשאיפה לזרוע אימה בלבם. הם גם לא חסכו דברי נאצה כלפי מעלה, ועשו כל שביכולתם לדכא את רוחם של היהודים האומללים.

עם הגיעם למחנה החלה מלחמת ההישרדות של אלחנן וחבריו. בכל יום זכו במנת אוכל זעומה: פרוסת לחם וצלחת מרק, שבה עצמות ופירורי בשר. למרות הרעב הנורא היו יהודים שהתנזרו ממאכלי הטרפה. אייבשיץ הצטרף לחבורת יהודים שומרי מצוות, שהיתה מלוכדת באמונה עזה ובדבקות בשמירת המצוות גם בגיהנום.

בראש הקבוצה עמדו רבי משה אליעזר קליגר הי"ד, רבה של וירשוב, שהיה מרצה שיעור גמרא על פה; רבה של העיירה וונוולייץ שלייד לובלין; ר' מאיר ור' לייבל לבנברג הי"ד מלודז'; ור' מאיר יעקב סנדר מקאליש. בני החבורה הרעיפו זה על זה דברי עידוד ונוחם, ואלה הקהו מעט את החשש מפני הבאות.

יום אחד נרדם אלחנן אייבשיץ על דרגשו, והנה הוא מוצא עצמו בחדר גדול. סביבו רוחשים מלאכי חבלה, בעלי מראה מעורר אימה, ומנסים למשוך אותו בבגדיו אליהם. אלחנן נאבק בכל כוחו באנשי הרשע ומנסה להיחלץ מאחיזתם, אך מרגע לרגע גוברות ידיהם של מלאכי החבלה.

פתאום מתגלית לנגד עיניו דמות מאירה. זו דמותו של סבו הקדוש, רבי מנחם מענדל מקוצק, שאלחנן היה נכדה של נכדתו. אלחנן ממהר להסתתר מאחורי גבו של הצדיק, ועדיין מלאכי החבלה אינם מרפים, אלא מוסיפים להתנפל עליו כדי לחוטפו לידיהם. אט אט חש אלחנן שכוחותיו נוטשים אותו. בעוד רגע ייכנע.

ופתאום נפתחת הדלת בקול רעש גדול. בפתח עומדת הרבנית חיה, רעייתו של הרבי מקוצק. היא מביטה במתרחש ומפיה יוצאת צעקה רמה לעבר בעלה: "בננו בסכנה ואתה שותק?! הלוא הבטחת לי!"...

ברגע זה הצדיק תופס את אלחנן, מביט בו ואומר לו: "חזור אחריי מילה במילה: אני מקבל עליי עול מלכות שמים באימה, ביראה, ברטט ובזיעה!". אלחנן עושה כפי שנצטווה; כמו בברכת כהנים, הצדיק אומר מילה אחת מן ההבטחה, והוא חוזר אחריו. כשהוא מסיים, הצדיק קורא בקול רם: "כעת אין לך מה לפחד אף מאחד מהם!". ואז, כבמטה קסמים, נפסק בבת אחת מחול השדים. בחדר נותרים רק הצדיק ואלחנן, ידיו אוחזות בידי סבו הדגול.

נסער התעורר אלחנן מן החלום. לצידו היו חבריו, האחים ר' מאיר ור' לייבל, והם עודדו אותו לגולל את אשר חווה בשנתו. אלחנן לא התקשה לתאר את שראה. למשמע הדברים קרא ר' מאיר בשמחה: "יהודים, נושענו! יהודים, נושענו!".

לא חלף זמן רב, ובפתח האוהל הופיע גרמני והודיע על מסדר בחצר, לקראת העברת האסירים לעיר קרקוב. ואכן, זמן לא רב אחר כך נלקחו לקרקוב ושם שוחררו לבתיהם.

החלוק וכתב היד ממתנינים לו במסתור. הם היו עמו גם כשניסה להעפיל לארץ ישראל, וכשגורש לקפריסין בידי הבריטים, אך דווקא כששחרר מקפריסין והגיע לנמל חיפה, התרמיל נעלם.

ההתרגשות שאפפה את אלחנן כשחנן את אדמת ארץ ישראל היתה מהולה בעצב על אבדן חלוקו של הצדיק וכתב היד של בעל התוספות. הוא נסע אל האדמו"ר ה'בית ישראל' מגור ותינה לפניו את צערו. ניחמו הצדיק: "אם איבדת את החפצים, אולי זה סימן מן השמים שמשימתך הייתה להביאם עד לכאן".

גם בחלוף שנים רבות היה החלום חי לנגד עיניו של אלחנן, כאילו חווה אותו זה עתה. בכל עת שביקש לספר עליו היה מתחיל לרעוד ולהזיע בהתרגשות, באומרו: מבין אני את דברי הפייטן: "אֲשֶׁרִי מִי שְׁרָאָה פָּנָיו בְּחֵלֹם".

(על-פי 'זכור' - 'אגודת זכור בישראל')

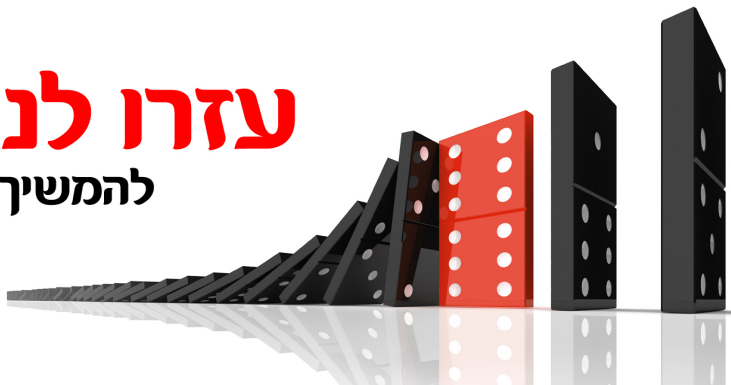
(מתוך העלון השבועי שיחת השבוע שיחת השבוע)

אלחנן שב ללודז', ושם סיפר על דבר החלום לסבתו, נכדת הצדיק. "תאר לי בבקשה כיצד נראה הסבא בחלומך", ביקשה ממנו סבתו. אלחנן שיחזר בבהירות את מראה הסבא: "הוא היה צנום ורזה מאוד. פניו חדות, זקנו צר ודיבורו רם".

הסבתא התמלאה שמחה גדולה. "אכן, כך הוא נראה!", קראה בהתרגשות. היא הוציאה מן הארון חלוק לבן - צהבהב והושיטה אותו לנכדה. "קח", אמרה לו, "שמור על החלוק ושאהו עמך לאן אשר תפנה". ואכן, החלוק היה בן לוויתו של אלחנן בזמנים הקשים שנכוננו לו. קודם שגורש מגטו לודז' לאושוויץ חכך בדעתו אם לקחת את החלוק עמו, וברגע האחרון הטמינו, עם כתב יד עתיק של רבנו פרץ, מבעלי ה'תוספות', במקום מסתור.

מאורעות קשים חווה. אין ספור פעמים ראה את המוות מול עיניו, אך בדרך נס זכה להינצל בלי פגע. בתום המלחמה שב ללודז', ורבה היתה שמחתו לגלות את

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת פינחס

כללי חלוקת הארץ לשבטי ישראל

התורה מתארת את כללי חלוקת הארץ לבני ישראל. גודל שטח נחלת כל שבט ושבט יהיה בהתאם למניינו - שבט שאוכלוסייתו מרובה יותר נחלתו תהיה גדולה יותר. ואף שבפועל תתבצע החלוקה על פי הגורל, מכל מקום יד ההשגחה העליונה תכוון את הדברים באופן האמור.

מניין שבט לוי בנפרד

בני שבט לוי (ובתוכם הכהנים) המשרתים בקודש אינם משתתפים בחלוקת הארץ עם אחיהם באשר ה' הוא חלקם וגורלם. להם מיוחדים שטחים (ללא אדמות חקלאיות) למגורים בלבד. התורה מונה בנפרד את הלוויים בפני עצמם - 23,000 זכרים מגיל חודש ומעלה.

כלב ויהושע בנכנסים לארץ

כיון שנגזר על דור יוצאי מצרים כי ימותו במדבר (בעוון נטייתם אחר המרגלים), על כן אינם בנפקדים. מלבד כלב בן יפונה ויהושע בן נון שדברו בשבח הארץ המובטחת ויזכו לבוא בשעריה.

טענת בנות צלפחד

חמש בנות צלפחד משבט מנשה (שאביהן נהרג בשל חטאו במדבר בלא שהותיר אחריו בנים) באות לפני משה ומבקשות לזכותן בנחלת אחי אביהן. משה מציג את בקשתן לפני הקב"ה, ותשובת ה' היא כי אכן צודקות הן בטענתן. וככלל, במקרה שאין במשפחה

שכרו של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ה' משבח באוזני משה את פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. במעשה גבורתו, המתואר בסוף הפרשה הקודמת, משיב פינחס את חמת ה' ומכפר על חטא בני ישראל בבנות מדין ובבעל פעור. שכרו - 'ברית שלום', היא ברית הכהונה לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות.

בד בבד עם הזכרת הצדיק ושבחו, מזכירה התורה במפורש גם את שמותיהם של החוטאים ואת חטאם. הלא הם זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכזבי בת צור ממשפחת המלוכה במדין.

מדין - אויב קדושתם של ישראל

הקב"ה מודיע למשה כי יש להתייחס אל המדיינים כאל אויב שיש להכותו ללא רחם, עקב להיטותו להחטיא את בני ישראל, להטותם אחר הבעל פעור.

מפקד נוסף של בני ישראל

בעקבות המגיפה שהפילה חללים רבים בבני ישראל (כמתואר בסוף הפרשה הקודמת), מצוה ה' את משה לשוב ולמנות את בני ישראל הבוגרים מגיל עשרים שנה ומעלה, אשר יירשו את ארץ ישראל. משה ואלעזר הכהן מקיימים את הציווי ומונים את העם, והתורה מפרטת באריכות את מספרם של בני ישראל למשפחותיהם.

מניינם של כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה 601,730 נפש.

בנים זכרים, תעבור הנחלה לבנות; ואם אין גם בנות, אזי תעבור הנחלה לפי סדר העדיפות הבא: אחי הנפטר, אחי אביו, הקרוב ביותר במשפחה.

חטאו של משה ועונשו

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

בפני אלעזר הכהן ולעיני כל בני ישראל, למען יקבלו כולם את מרותו עליהם. על יהושע יינתן מהודו של משה, ואלעזר הכהן יהיה לו לעזר בעתות מלחמה (לשאל באורים ובתומים).

קרבן התמיד ומוספי שבת, ראש חדש ומועד

התורה מפרטת את הקרבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב בבית המקדש. לכל זמן - קרבנותיו המיוחדים לו (התדירים מדי יום, והמוספים לימי שבת, ראש חודש ומועד): קרבן התמיד הקרב פעמיים בכל יום שחרית ומנחה, מוספי השבת, ראש חודש, חג הפסח, חג הביכורים (הוא חג שבועות), ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ושמיני עצרת.

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

www.tanyaor.com

כוחה של תפילה אחת

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

פעמיים בכל יום, בבוקר ובין הערביים, היו מקריבים את הקרבן, בין ביום חול, בין בשבת ובין ובחגים ובמועדים.

יש רועה

קרבן התמיד מבטא את הקשר הנצחי שבין הקב"ה לעם ישראל, קשר שאין בו שינויים. בכך שולל הקרבן את המחשבה, שמא "תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה". בהקרבת התמיד פעמיים בכל יום הוחדרה ההכרה, שיש רועה ומנהיג לעולם ושהקב"ה הוא "אשר יצא לפנים ואשר יבוא לפנים".

קרבן זה נועד לשלול מצב שבני ישראל "ימרדו בי". כאשר בני ישראל רואים את הקרבת התמיד, הם זוכרים שכל עניני העולם מתנהלים בהשגחה פרטית של הקב"ה, וממילא הם משעבדים אליו את לבם וממלאים את רצונו.

נחת רוח למעלה

בימינו איננו יכולים להקריב קרבנות, אך "תפילות במקום תמידין תיקנום". יכול יהודי לחשוב, מהי החשיבות של תפילותיי, ולמה עליי להתפלל מדי יום ביומו? מה כבר יקרה אם תחסר תפילה אחת בסתם יום של חול.

על כך באה ההוראה: "צווה את בניי עליי". הקב"ה ביקש וציווה שבני ישראל יקפידו להקריב את התמיד במועדו, והוסיף, שהדבר חשוב אף יותר ממינוי רועה על העדה. כאשר יהודי פשוט מתפלל תפילה שגרתית של יום חול, הדבר נחשב במקום קרבן התמיד, וזה גורם נחת רוח נפלאה למעלה – "נחת רוח לפניי, שאמרתי ונעשה רצוני".

"יפקוד ה' אלוקי הרוחות ... איש על העדה" (במדבר כז, טז)

בפרשתנו אומר הקב"ה למשה רבנו: "עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל". כאן מבין משה שגזרתו של הקב"ה, שלא ייכנס לארץ ישראל, בתוקפה עומדת, ושהוא אכן עתיד למות. משה פונה אל הקב"ה ומבקש: "יפקוד ה' אלוקי הרוחות איש על העדה".

בהמשך לזה מופיעה פרשת קרבן התמיד. למה נסמכו שתי הפרשיות? מביא רש"י את דברי הספרי: "אמר הקב"ה: עד שאתה מצווני על בניי (למנות להם רועה), צווה את בניי עליי. משל לבת מלך שהיתה נפטרת מן העולם, והיתה מפקדת לבעלה על בניה. אמר לה, עד שאת מפקדת אותי על בניי, פקדי את בניי עליי, שלא ימרדו בי".

אין שינויים

מדברי המדרש נראה, שפרשת התמיד יש בה משום תשובה על בקשת משה למנות רועה על העדה. עניינו של משה רבנו היה להחדיר בעם ישראל את האמונה בקב"ה. עכשיו, לקראת מותו, יש חשש שאמונה זו תיחלש. לכן אומר לו הקב"ה: "צווה את בניי עליי", והוא נותן לעם ישראל את הציווי על קרבן התמיד.

קרבן התמיד שונה משאר הקרבנות. הקרבנות האחרים משתנים לפי הזמן והנסיבות. בחג מקריבים קרבנות חג, אבל ביום רגיל אין מקריבים אותם. כמו כן הקרבנות שבני ישראל מביאים, משתנים לפי הצרכים והנסיבות – שלמים, חטאת, אדם, תודה וכדומה. יש רק קרבן אחד שאין בו שינויים – קרבן התמיד.

(מתוך גליון שיחת השבוע, מעובד על פי

לקוטי שיחות כרך יג; כרך יב)

חסידות על הפרשה פינחס

והן בתקופות של 'בין הערביים', תקופות קשות - יש להתמיד בעבודת הקרבנות, קירוב לה' ודבקות בו יתברך.

(ה'תוועדויות' תשד"מ כרך ד', עמ' 2182)

אהבה מסיני

עולת תמיד העשויה בהר סיני (כח,ו)

"עולת תמיד" - התשוקה התמידית של הנשמה לצאת מן הגוף ולחזור לשורשה ומקורה האלוקי (בלשון החסידות: "אהבה מסותרת").

"העשויה בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה יהודית על ידי ההתגלות הנעלית של מעמד הר סיני. (אור-התורה' במדבר עמ' א'קנו)

ה'נהנתנות' זקוקה לכפרה תמידית ויכפר על בני-ישראל (כה,יג) שעד עתה לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים ('ספרי')

מה נשתנה חטא פעור משאר חטאי בני ישראל, שהוא זקוק לכפרה תמידית?

אלא המשמעות הפנימית של חטא פעור היא החשבת תענוגי העולם ועשייתם עיקר, ומידה זו מצויה בקרבנו תמיד.

(ליקוטי-שיחות', כרך ד', עמ' 1327)

להתמיד בעבודת ה' בכל המצבים את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים (כח,ד)

הן בתקופות של 'בוקר' בחיים, תקופות מאושרות,

בקרו אותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

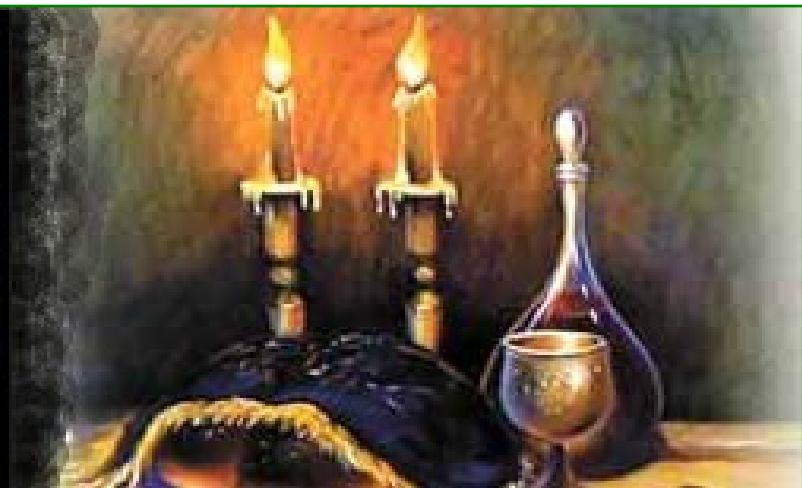
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיץ)
20:30	19:13	י-ם
20:33	19:28	ת"א
20:34	19:21	חיפה
20:31	19:29	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון